

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 1ης Οκτωβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Οδηγία 2008/115/EK — Επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Απόφαση επιστροφής συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου διάρκειας τριών ετών — Παραβίαση απαγορεύσεως εισόδου — Υπήκοος τρίτης χώρας που είχε απομακρυνθεί στο παρελθόν — Ποινή φυλακίσεως σε παρανόμως διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών σε περίπτωση επανεισόδου τους στην επικράτεια — Συμβατότητα»

Στην υπόθεση C-290/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Tribunale di Firenze (Ιταλία) με απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Ιουνίου 2014, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας κατά

Skerdjan Celaj,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan και A. Prechal, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον L. D'Ascia, avvocato dello Stato,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vlácil,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Henze,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τη M. Μιχελογιαννάκη,
- η Νορβηγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την E. Widsteen και τον K. Moen,
- η Ελβετική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον E. Bichet,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την M. Κοντού-Durande και τον A. Aresu,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Απριλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348, σ. 98).
- 2 Η υπό κρίση αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του S. Celaj, Αλβανού υπηκόου, μετά την είσοδό του στην ιταλική επικράτεια κατά παράβαση της απαγορεύσεως εισόδου στην εν λόγω επικράτεια διάρκειας τριών ετών.

Το νομικό πλαίσιο

Η Σύμβαση περί του καθεστώτος των προσφύγων

- 3 Η Σύμβαση περί του καθεστώτος των προσφύγων υπογράφηκε στη Γενεύη την 28η Ιουλίου 1951 [*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 189, σ. 150, αριθ. 2545 (1954)] και τέθηκε σε ισχύ στις 22 Απριλίου 1954. Συμπληρώθηκε με το Πρωτόκολλο περί του καθεστώτος των προσφύγων, το οποίο συνήφθη στη Νέα Υόρκη στις 31 Ιανουαρίου 1967 και τέθηκε σε ισχύ στις 4 Οκτωβρίου 1967 (στο εξής: Σύμβαση της Γενεύης).
- 4 Το άρθρο 31, παράγραφος 1, της Συμβάσεως της Γενεύης ορίζει τα εξής:

«Αι Συμβαλλόμενοι Χώροι δεν θα επιβάλλουν ποινικές κυρώσεις εις πρόσφυγας λόγω παρανόμου εισόδου ή διαμονής, εάν ούτοι προερχόμενοι απ' ευθείας εκ χώρας ένθα η ζωή ή η ελευθερία αυτών ηπειλείτο, εν τη εννοία του άρθρου 1, εισέρχωνται ή ευρίσκονται ήδη επί του εδάφους αυτών άνευ αδείας, υπό την επιφύλαξιν πάντως ότι ούτοι αφ' ενός μεν θα παρουσιαστούν αμελλητί εις τας αρχάς αφ' ετέρου δε θα δώσουν επαρκείς εξηγήσεις περί της παρανόμου αυτών εισόδου ή διαμονής.»

Η οδηγία 2008/115

- 5 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 4, 14 και 23 της οδηγίας 2008/115 έχουν ως εξής:
 - «(1) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε, στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, καθιέρωσε μια συνεκτική προσέγγιση στον τομέα της μετανάστευσης και του ασύλου, η οποία αντιμετωπίζει από κοινού τη θέσπιση ενός κοινού συστήματος παροχής ασύλου, τη χάραξη πολιτικής περί νόμιμης μετανάστευσης και την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης.
- [...]
- (4) Θα πρέπει να θεσπισθούν σαφείς, διαφανείς και δίκαιοι κανόνες για τη χάραξη μιας αποτελεσματικής πολιτικής περί επιστροφής, απαραίτητο στοιχείο για την καλή διαχείριση της μεταναστευτικής πολιτικής.

[...]

(14) Θα πρέπει να δοθεί ευρωπαϊκή διάσταση στα αποτελέσματα των εθνικών μέτρων επιστροφής με τη θέσπιση απαγόρευσης της εισόδου που δεν θα επιτρέπει την είσοδο και τη διαμονή στο έδαφος όλων των κρατών μελών. [...]

[...]

(23) Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Σύμβαση της Γενεύης [...].».

6 Το άρθρο 1 της εν λόγω οδηγίας, με τίτλο «Αντικείμενο», προβλέπει τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, σύμφωνα με τα θεμελιώδη δικαιώματα, ως γενικές αρχές του κοινοτικού και του διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων προστασίας των προσφύγων και των υποχρεώσεων για τα ανθρωπίνα δικαιώματα.»

7 Το άρθρο 8 της εν λόγω οδηγίας, που τιτλοφορείται «Απομάκρυνση», έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εκτελέσουν την απόφαση επιστροφής, εάν δεν έχει χορηγηθεί χρονικό διάστημα οικειοθελούς αναχώρησης σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 4 ή εάν ο συγκεκριμένος υπήκοος δεν έχει συμμορφωθεί με την υποχρέωση επιστροφής εντός της προθεσμίας οικειοθελούς αναχώρησης που έχει χορηγηθεί σύμφωνα με το άρθρο 7.

2. Εάν το κράτος μέλος έχει χορηγήσει χρονικό διάστημα οικειοθελούς αναχώρησης σύμφωνα με το άρθρο 7, η απόφαση επιστροφής μπορεί να εκτελείται μόνο μετά τη λήξη του χρονικού διαστήματος, εκτός εάν, κατά τη διάρκεια αυτού του χρονικού διαστήματος, ανακύψει οιοσδήποτε από τους κινδύνους που ορίζονται στο άρθρο 7, παράγραφος 4.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εκδίδουν χωριστή διοικητική ή δικαστική απόφαση ή πράξη με την οποία διατάσσεται η απομάκρυνση.

4. Εφόσον τα κράτη μέλη εφαρμόζουν —ως έσχατη λύση— αναγκαστικά μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης απομάκρυνσης υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος ανθίσταται σε αυτήν, τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι αναλογικά και οιοσδήποτε χρησιμοποιούμενος καταναγκασμός να μην υπερβαίνει εύλογη ισχύ. Τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται κατά τα προβλεπόμενα από την εθνική νομοθεσία, σύμφωνα με τα θεμελιώδη δικαιώματα και με τον δέοντα σεβασμό της αξιοπρέπειας και της σωματικής ακεραιότητας του συγκεκριμένου υπηκόου τρίτης χώρας.

5. Σε περίπτωση απομάκρυνσης με αεροπορική πτήση, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα μέτρα ασφαλείας των κοινών απομακρύνσεων διά αέρος, που προσαρτώνται στην απόφαση 2004/573/EK.

6. Τα κράτη μέλη προβλέπουν αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου της αναγκαστικής επιστροφής.»

8 Το άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας έχει ως εξής:

«1. Οι αποφάσεις επιστροφής συνοδεύονται από απαγόρευση εισόδου:

- α) εφόσον δεν έχει χορηγηθεί χρονικό διάστημα οικειοθελούς αναχώρησης, ή
- β) εφόσον δεν έχει εκπληρωθεί η υποχρέωση επιστροφής.

Σε άλλες περιπτώσεις, οι αποφάσεις επιστροφής μπορούν να συνοδεύονται από απαγόρευση εισόδου.

[...]»

Το ιταλικό δίκαιο

- 9 Το άρθρο 13, παράγραφος 13, του νομοθετικού διατάγματος 286 για την κωδικοποίηση των διατάξεων περί μεταναστεύσεως και καταστάσεως αλλοδαπών (decreto legislativo n. 286 — Testo unico delle disposizioni concernenti la disciplina dell'immigrazione e norme sulla condizione dello straniero), της 25ης Ιουλίου 1998 (τακτικό συμπλήρωμα στο *GURI* αριθ. 191, της 18ης Αυγούστου 1998, στο εξής: νομοθετικό διάταγμα 286/1998), ορίζει τα εξής:

«Αλλοδαπός υπήκοος σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί διαταγή απομακρύνσεως δεν δύναται να εισέλθει εκ νέου στην ιταλική επικράτεια άνευ ειδικής αδειάς του ministro dell'Interno [Υπουργού Εσωτερικών]. Σε περίπτωση μη συμμορφώσεως με την απόφαση, ο αλλοδαπός τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως ενός έως τεσσάρων ετών και απελευνεται άμεσα. [...]»

- 10 Το άρθρο 13, παράγραφος 13 ter, του νομοθετικού διατάγματος 286/1998 ορίζει τα εξής:

«Όσον αφορά τα ποινικά αδικήματα των παραγράφων 13 και 13 bis, απαιτείται η σύλληψη του αυτουργού της πράξεως, ακόμη και αν αυτός δεν έχει καταληφθεί επ' αυτοφώρω, και εφαρμόζεται η συνοπτική διαδικασία».

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 11 Στις 26 Αυγούστου 2011, ο S. Celaj συνελήφθη από την αστυνομία του Pontassieve (Ιταλία) στην ιταλική επικράτεια για απόπειρα ληστείας. Ο S. Celaj καταδικάστηκε για τον λόγο αυτό σε ποινή φυλακίσεως ενός έτους με αναστολή και σε χρηματική ποινή με απόφαση που απέκτησε ισχύ δεδικασμένου στις 15 Μαρτίου 2012.
- 12 Στις 17 Απριλίου 2012, εκδόθηκαν σε βάρος του, αφενός, απόφαση περί απελάσεώς του από τον Prefetto di Firenze [νομάρχη της Φλωρεντίας] και, αφετέρου, διαταγή απομακρύνσεώς του από την Questore di Firenze [αστυνομική διεύθυνση Φλωρεντίας], οι οποίες συνοδεύονταν από απαγόρευση επανεισόδου στην ιταλική επικράτεια για χρονικό διάστημα τριών ετών.
- 13 Στην απόφασή του, ο Prefetto di Firenze διευκρίνισε ότι η δυνατότητα χορηγήσεως προθεσμίας για οικειοθελή αναχώρηση έπρεπε να αποκλεισθεί, διότι ο S. Celaj δεν είχε υποβάλει σχετική αίτηση και επειδή υπήρχε κίνδυνος φυγής. Εντούτοις, η απέλαση δεν έλαβε χώρα για τεχνικούς λόγους. Συνεπεία τούτου, οι αρμόδιες ιταλικές αρχές διέταξαν τον S. Celaj να εγκαταλείψει άμεσα την ιταλική επικράτεια, προειδοποιώντας τον ότι, σε περίπτωση μη συμμορφώσεως, θα τιμωρούνταν με τις νομοθετικώς προβλεπόμενες ποινές. Παρά ταύτα, ο S. Celaj παρέμεινε στην ιταλική επικράτεια, όπου και εντοπίστηκε από τις ιταλικές αρχές στις 27 Ιουλίου, την 1η Αυγούστου και στις 30 Αυγούστου 2012.
- 14 Στις 4 Σεπτεμβρίου 2012 ο S. Celaj παρουσιάστηκε, με δική του πρωτοβουλία, στο τμήμα της Polizia di Frontiera de Brindisi [συννοριακή φύλαξη του Brindisi (Ιταλία)] και εγκατέλειψε οικειοθελώς την ιταλική επικράτεια.
- 15 Στη συνέχεια, ο S. Celaj εισήλθε εκ νέου στην ιταλική επικράτεια. Στις 14 Φεβρουαρίου 2014, συνελήφθη από αστυνομικούς του σιδηροδρομικού σταθμού του San Piero a Sieve (Ιταλία). Οι εν λόγω αστυνομικοί τον συνέλαβαν λόγω παραβάσεως του άρθρου 13, παράγραφος 13, του νομοθετικού διατάγματος 286/1998.

- 16 Ο εισαγγελέας άσκησε ποινική δίωξη κατά του S. Celaj και τον παρέπεμψε ενώπιον του Tribunale di Firenze, ζητώντας να του επιβληθεί ποινή φυλακίσεως οκτώ μηνών βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 13, του νομοθετικού διατάγματος 286/1998.
- 17 Ο συνήγορος του κατηγορουμένου ζήτησε τον αθώωση του λόγω του ότι η εθνική νομοθεσία είναι αντίθετη προς την οδηγία 2008/115 και, ως εκ τούτου, τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά έπαψαν να συνιστούν ποινικό αδίκημα.
- 18 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Tribunale di Firenze αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Προσक्रούουν στις διατάξεις της οδηγίας 2008/115 εθνικές διατάξεις κράτους μέλους που προβλέπουν ότι υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος, αφού υποχρεώθηκε σε επαναπατρισμό μη έχοντα χαρακτήρα ποινικής κυρώσεως ή συνέπειας ποινικής κυρώσεως, εισήλθε εκ νέου στην ιταλική επικράτεια, παραβιάζοντας νόμιμη απαγόρευση επανεισόδου, χωρίς προηγουμένως να έχουν επιβληθεί σε αυτόν τα μέτρα καταναγκασμού που προβλέπονται από το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/115 για την ταχεία και αποτελεσματική απομάκρυνσή του τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως έως τέσσερα έτη;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 19 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινισθεί αν η οδηγία 2008/115 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους που προβλέπει ότι ο παρανόμως διαμενων υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος, αφού υποχρεώθηκε να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του στο πλαίσιο προγενέστερης διαδικασίας επιστροφής, εισήλθε εκ νέου στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, παραβιάζοντας νόμιμη απαγόρευση επανεισόδου, τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως.
- 20 Επιβάλλεται, καταρχάς, η υπόμνηση ότι η οδηγία 2008/115 αφορά αποκλειστικώς την επιστροφή των παρανόμως διαμενοντων υπηκόων τρίτων κρατών και δεν αποβλέπει συνεπώς στην εναρμόνιση του συνόλου των σχετικών με τη διαμονή των αλλοδαπών κανόνων των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, η οδηγία αυτή δεν αντιτίθεται στη νομοθεσία ενός κράτους μέλους να χαρακτηρίσει την παράνομη επανείσοδο υπηκόου τρίτης χώρας ως πλημμέλημα και να προβλέψει ποινικές κυρώσεις για να αποτρέψει και να τιμωρήσει τη διάπραξη ενός τέτοιου ποινικού αδικήματος (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις Achughbadian, C-329/11, EU:C:2011:807, σκέψη 28, καθώς και Sagor, C-430/11, EU:C:2012:777, σκέψη 31).
- 21 Κατά πάγια νομολογία, κράτος μέλος δεν μπορεί να εφαρμόσει ποινική ρύθμιση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει η εν λόγω οδηγία και, ως εκ τούτου, να την καταστήσει άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας (απόφαση Sagor, C-430/11, EU:C:2012:777, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 22 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η οδηγία 2008/115 εκδόθηκε βάσει του άρθρου 63, πρώτο εδάφιο, σημείο 3, στοιχείο β', ΕΚ, νυν άρθρου 79, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, που προβλέπει τη λήψη μέτρων στον τομέα της παράνομης μετανάστευσης και της παράνομης διαμονής.
- 23 Όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 1 και 4 της οδηγίας 2008/115, ερμηνευομένων σε συνδυασμό με το άρθρο 79 ΣΛΕΕ, η θέση σε εφαρμογή από την Ευρωπαϊκή Ένωση πολιτικής στον τομέα της επιστροφής αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο μιας κοινής μεταναστευτικής πολιτικής η οποία σκοπό έχει να εξασφαλίσει, μεταξύ άλλων, την πρόληψη της παράνομης μεταναστεύσεως και της παράνομης διαμονής και την ενισχυμένη καταπολέμηση αυτής.

- 24 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/115 προβλέπει τη δυνατότητα και, σε ορισμένες περιπτώσεις, την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών να συνοδεύουν τις αποφάσεις επιστροφής με απαγόρευση εισόδου, μέτρο που προβλέπει, κατά την αιτιολογική σκέψη 14 της οδηγίας, στο να προσδοθεί ευρωπαϊκή διάσταση στα αποτελέσματα των εθνικών μέτρων επιστροφής.
- 25 Επιβάλλεται η επισήμανση ότι η οδηγία 2008/115 δεν αντιτίθεται καταρχήν στην ευχέρεια των κρατών μελών να θεσπίζουν διατάξεις που προβλέπουν ποινικές κυρώσεις για την παράνομη επανείσοδο υπηκόου τρίτης χώρας.
- 26 Ασφαλώς, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, θα προσβάλλονταν οι κοινοί κανόνες και διαδικασίες που προβλέπει η οδηγία 2008/115 αν, μετά τη διαπίστωση της παράνομης διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας, το οικείο κράτος μέλος, προτού εκτελέσει την απόφαση περί επιστροφής ή προτού καν λάβει την απόφαση αυτή, κινούσε ποινική δίωξη επιβάλλοντας, ενδεχομένως, εν συνεχεία ποινή φυλακίσεως ενόσω διαρκεί η διαδικασία επιστροφής, στον βαθμό που τούτο θα μπορούσε να καθυστερήσει την απομάκρυνση (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις *El Dridi*, C-61/11 PPU, EU:C:2011:268, σκέψη 59, *Achughbabian*, C-329/11, EU:C:2011:807, σκέψεις 37 έως 39 και 45, καθώς και *Sagor*, C-430/11, EU:C:2012:777, σκέψη 33).
- 27 Εντούτοις, η ποινική διαδικασία στην υπόθεση της κύριας δίκης αφορά την περίπτωση παρανόμως διαμένοντος υπηκόου τρίτης χώρας στον οποίο εφαρμόστηκαν οι κοινοί κανόνες και διαδικασίες που προβλέπει η οδηγία 2008/115, προκειμένου να παύσει η πρώτη παράνομη διαμονή του στην επικράτεια του κράτους μέλους και ο οποίος εισήλθε εκ νέου στην επικράτεια του εν λόγω κράτους παραβιάζοντας απαγόρευση εισόδου.
- 28 Επομένως, οι περιστάσεις της υποθέσεως της κύριας δίκης διαφέρουν σαφώς από εκείνες των υποθέσεων στο πλαίσιο των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις *El Dridi* (C-61/11 PPU, EU:C:2011:268) και *Achughbabian* (C-329/11, EU:C:2011:807), στις οποίες είχε κινηθεί σε βάρος των υπηκόων τρίτων χωρών μια πρώτη διαδικασία επιστροφής εντός του οικείου κράτους μέλους.
- 29 Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι η οδηγία 2008/115 δεν αντιτίθεται στην επιβολή ποινικών κυρώσεων, συμφώνως προς τους εθνικούς κανόνες ποινικής δικονομίας, σε υπηκόους τρίτης χώρας στους οποίους εφαρμόστηκε η διαδικασία επιστροφής που θεσπίζει η οδηγία αυτή και οι οποίοι διαμένουν παρανόμως στο έδαφος κράτους μέλους χωρίς να υπάρχει λόγος που να δικαιολογεί τη μη επιστροφή (απόφαση *Achughbabian*, C-329/11, EU:C:2011:807, σκέψη 48).
- 30 Επομένως, πρέπει *a fortiori* να γίνει δεκτό ότι η οδηγία 2008/115 δεν αποκλείει την ευχέρεια των κρατών μελών να προβλέπουν την επιβολή ποινικών κυρώσεων σε παρανόμως διαμένοντες υπηκόους τρίτης χώρας στους οποίους εφαρμόστηκε η διαδικασία επιστροφής που προβλέπει η εν λόγω οδηγία και οι οποίοι εισέρχονται εκ νέου στην επικράτεια κράτους μέλους κατά παράβαση απαγορεύσεως εισόδου.
- 31 Εντούτοις, στον βαθμό που η περίπτωση του υπηκόου τρίτης χώρας στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο οποίος απομακρύνθηκε πριν εισέλθει εκ νέου παρανόμως στην επικράτεια κράτους μέλους, ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2008/115, η επιβολή ποινικής κυρώσεως όπως η επίμαχη επιτρέπεται μόνο εφόσον η απαγόρευση εισόδου που επιβλήθηκε στον συγκεκριμένο υπήκοο τρίτης χώρας είναι σύμφωνη με το άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας, ζήτημα η εξακρίβωση του οποίου απόκειται στο εθνικό δικαστήριο.
- 32 Η επιβολή τέτοιου είδους ποινικής κυρώσεως προϋποθέτει και τον πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ιδίως δε εκείνων τα οποία εγγυάται η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (βλ., επ' αυτού, απόφαση *Achughbabian*, C-329/11, EU:C:2011:807, σκέψη 49), και, ανά περίπτωση, η Σύμβαση της Γενεύης, και ιδίως το άρθρο της 31, παράγραφος 1.

- 33 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθεισών εκτιμήσεων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η οδηγία 2008/115 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται καταρχήν σε διάταξη κράτους μέλους που προβλέπει ότι παρανόμως διαμένων υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος, αφού υποχρεώθηκε να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του στο πλαίσιο προγενέστερης διαδικασίας επιστροφής, εισήλθε εκ νέου στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, παραβιάζοντας νόμιμη απαγόρευση εισόδου, τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 34 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπύπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Η οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται καταρχήν σε διάταξη κράτους μέλους που προβλέπει ότι παρανόμως διαμένων υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος, αφού υποχρεώθηκε να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του στο πλαίσιο προγενέστερης διαδικασίας επιστροφής, εισήλθε εκ νέου στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, παραβιάζοντας νόμιμη απαγόρευση εισόδου, τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως.

(υπογραφές)